

Jog & Fegyver

A Kaliber magazin előző előtti számában közzétette azokat az e-mail címeket (telefonszámokat), ahol az érdeklődők választ kaphatnak a BM-ből a lőfegyvertartással kapcsolatosan felmerült kérdésekre, megoldatlan problémáikra. (Sok eredmény nélkül - A főszerk.)

Megjegyzem, hogy pár éve (vagyis éppen 2) én is fordultam hozzájuk kérdésemmel, de akkor még csak a törvény előkészítése zajlott a BM EU Integrációs Hivatalának égisze alatt Eördögh úr vezetésével. Az akkor feltett kérdéseimre megkaptam a válaszokat, amikkel ugyan sokra nem mentem, mert egy olyan tervezettel voltak kapcsolatosak, amiből végül is egy sor sem valósult meg, de mégis érdemi választ kaptam.

Most - felbuzdulva a főszerkesztői leleményen - ismét úgy gondoltam, itt az ideje, hogy egy autentikus interpretációt kérjek a jogszabály kidolgozóitól, mivel saját erőből az ügyet megoldani sehogy sem bírtam.

Kérdés Svédországból

A történet akként kezdődött, hogy e-mailen jött a kérdés Svédországból, egy ott élő magyar vadásztól, aki arra szeretett volna választ kapni, miként hozhatja haza Magyarországra a vadászfegyvereit javíttatás céljából.

Természetesen a javíttatni kívánt lőfegyvereire nem kis papírmunka árán beszerezte az európai lőfegyver-útleveleket (a továbbiakban: EWP és a könnyebbség kedvéért tekintsünk el attól, hogy az Unió kívülről is jöhetnek hozzánk vadászok vagy versenyzők), ami nem kis gondot jelentett számára, hiszen Svédországban a lőfegyverek tartásához nem igazán kell különösebb engedélyeztetési procedúrát végigjárni, elegendő a lőfegyvert a boltban kiválasztani, aztán már csak ki kell fizetni (de ismerve az ottani viszonyokat, ez utóbbi sem ró teljesíthetetlen feladatot a vadászra).

A kérdés értelmezése során rögtön beleütköztem a hazai lőfegyvertartás rákfenéjébe, a célhoz kötöttségbe, ami már oly sok esetben okozott gondot. Javíttatás céljából lenne a behozatal.

Ilyesmire a jogalkotó nem gondolt. Külföldről a saját fegyvert ugyanis (tehát amit nem a kereskedő hoz be kereskedelmi céllal) három okból lehet behozni:

1. vadászlőfegyvert vadászati céllal,
2. sportfegyvert sportcéllal,
3. önvédelmi fegyvert önvédelmi céllal.

A sportcélra a jogalkotó tovább szűkítette és csak versenyen való részvétel céljából hozható be a fegyver, de más, mondjuk edzés céljából nem. (Vagyis hiába van pl. Pusztaapátiban kiváló lőtér, a szlovén versenyzők nem jöhetnek át edzeni, pedig esetleg közelebb lenne nekik, mint a muraszombati.) Tovább bonyolítja a helyzetet (, hogy Pusztaapátinál maradjak, ugyanis az egy tipikus koronglövő pálya), amikor a vadászok a vadászfegyverekkel tartanak versenyeket, akkor ugyanis valóban van sportverseny, de a fegyver nem sportfegyver, miként a jogszabály megköveteli, hanem vadászfegyver. Ez azonban a fegyveren természetesen nem látszik, csak a hozzá tartozó engedélyeken. *(Ámbár az én 16-os Bockom nem sok vizet zavarna Athénben, ugyanakkor igen jó eséllyel feltételezem, hogy Igaly Diana versenypuskája azért eredményes lenne szalonkahúzaskor és ebben az összefüggésben nézve a dolgokat nyilvánvaló, hogy a versenyport egy bizonyos szint felett azért már speciális követelményeket támaszt a fegyverrel szemben.)*

Ezt az eszmefuttatást egyébként a külföldi fegyvertartók amúgy sem tudják értelmezni, mert számukra teljesen nyilvánvaló, hogy ha vadra lőnek, akkor az vadászat, ha céltáblára vagy korongra, akkor meg sport, ha meg támadóra, akkor az önvédelem és ez - szerintük - nem függhet attól, hogy milyen fegyverrel gyakorolják éppen a fenti műveleteket.

Így végiggondolva a dolgokat (és a helyi rendőri szerveknél való érdeklődés után), nem volt más lehetőségem, mint az olvasók által is ismert címen kértem segítséget, elmondva azt is, hogy a rendőrség a vadásztatási szerződést kéri a behozatal engedélyezéséhez.

Az általam küldött e-mail:

From: Dr. Bokros Gábor Ügyvédi Iroda

To: jofo@bm.gov.hu

Sent: Monday, July 05, 2004 2:05 PM

Subject: Lőfegyver-ügy

Tisztelt Jogi Főosztály!

Ügyfelem Svédországban élő magyar állampolgár. Vadászlőfegyvereit Magyarországon szeretné javíttatni. Minden lőfegyverére rendelkezik EWP-vel, azonban a módosított kormányrendelet szerint be kell szereznie az illetékes rendőrhatóság engedélyét is. Vadászlőfegyver esetében a vadászat helye szerintit. Ő azonban nem akar a fegyvereivel vadászni, hanem csak javíttatni, illetőleg beszabályoztatni. Az illetékes rendőrhatóság megkeresésemre azt a választ adta, hogy mutassa be a meghívó a vadászatra szóló megállapodást. Ilyen természetesen nincs és nem is lehet. Kérek tájékoztatást, hogy miként hozhatja be egy EWP-vel rendelkező EU-polgár azt a vadászfegyverét, amivel nem fog itthon vadászni.

Tisztelettel:

Dr. Bokros Gábor

A BM válasza:

(El kell ismerni, hogy rövid időn belül (kb. egy hét) meg is érkezett a válasz, tehát a Kaliber magazinban közölt címre megküldött kérdésre az illetékes valóban válaszol, de a fő kérdés azért mégis az, hogy mit válaszol.)

BELÜGYMINISZTERIUM

Jogi Főosztály

6-1329/2004.

Előadó: dr. Ring Béla

Telefon: 441-1490

Fax: 441-1402

Dr. Bokros Gábor úrnak,

ügyvéd

Tisztelt Ügyvéd Úr!

Megkeresésére tájékoztatom, hogy a kézi lőfegyverekről és lőszerokről, a gáz- és riasztófegyverekről, valamint a légfegyverekről és a lőterekről szóló 115/1991. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 15. §-ának (1) bekezdése alapján a vadászatra szolgáló lőfegyver jogszerű tartását az e rendelet alapján kiadott fegyvertartási engedéllyel nem rendelkező

személy a lakóhelye szerinti államban kiadott fegyvertartási engedéllyel, tűzfegyver esetén európai lőfegyvertartási engedéllyel igazolhatja.

A lőfegyverekről és lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény értelmében „B” kategóriába tartozó tűzfegyver esetén (vagyis az egyéb kategóriába sorolt tűzfegyverre ez a rendelkezés nem vonatkozik) - az európai lőfegyvertartási engedély mellett - a vadászat helye szerint illetékes rendőrkapitányság engedélye is szükséges. Az R. 15. §-ának (2) bekezdése szerint az a személy, aki európai lőfegyvertartási engedéllyel rendelkezik, jogosult az abba bejegyzett „C” és „D” kategóriába tartozó tűzfegyverét, a hozzá tartozó lőszerrel együtt vadászatra behozni, kivinni, az ország területén átszállítani. A vadászaton való részvételt a vadászati hatóság által kiállított vadászati engedély (vagyis nem az Ön által említett megállapodás) igazolja [R. 15. § (6) bekezdés]. Az R. 16. §-ának a) pontja szerint az, aki lőfegyver, lőszer behozatalára vagy átszállítására engedéllyel rendelkezik (ideértve az európai lőfegyvertartási engedélyt is), az abban feltüntetett lőfegyvert (tűzfegyvert), lőszert e rendelet előírásai szerint jogosult tartani és használni, de az R. említett rendelkezései értelmében a vadászatra szolgáló lőfegyver behozatalához vadászati engedély is szükséges (természetesen a fegyverkereskedelemre eltérő szabályok vonatkoznak).

Megjegyzem, hogy jogi véleményemnek az Alkotmánybíróság 60/1992. (XI.17.) AB határozata értelmében semmiféle jogi hatása, kötelező ereje nincs.

Budapest, 2004. július 13.

Üdvözlettel:

(Dr. Daróczy István)

főosztályvezető

A választól okosabb nem lettem. Gyakorlatilag ismertették velem a törvény szövegének vonatkozó részét, valamint azt is, hogy nem vadásztatási szerződésre, hanem vadászati engedélyre van szükséges ahhoz, hogy a vadászat helye szerinti rendőrhatalóság az engedélyt megadja. Közölték azt is, hogy a kereskedelemre természetesen más szabályok vonatkoznak. Nos ezt mint gyakorló vadász amúgy is tudtam, hiszen nem egy külföldről érkezett vadász ügyében kellett már kisebb-nagyobb segítséget nyújtanom.

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról 1996. évi LV. törvény akként rendelkezik, hogy Vtv. 62. § (1) A magyarországi állandó lakóhellyel nem rendelkező

tizennyolcadik életévét betöltött személy kérelemre akkor kaphat vadászati engedélyt, ha nem áll vadászati engedélyt visszavonó határozat hatálya alatt, továbbá rendelkezik:

- a) bérvadászati szerződéssel vagy vendégvadászati meghívással;*
- b) vadászlőfegyver, ragadozó madár, vadászíj behozatalának, valamint*
- c) állandó lakóhelyének joga szerint megkövetelt vadászlőfegyver ragadozó madár-, illetve vadászíj tartási engedéllyel, továbbá*
- d) a vadászat során másnak okozott károk fedezetére szolgáló érvényes vadászati felelősségbiztosítással.*

A lőfegyvertartásról szóló 2004. évi XXIV. tv. végrehajtására kiadott 156/2004. (V. 18.) Korm. rendelet szerint:

15. § (1) A vadászatra szolgáló lőfegyver, valamint a sportlövészetre szolgáló lőfegyver jogszerű tartását az e rendelet alapján kiadott fegyvertartási engedéllyel nem rendelkező személy a lakóhelye szerinti államban kiadott fegyvertartási engedéllyel, tüzfegyver esetén európai lőfegyvertartási engedéllyel igazolhatja. A B kategóriájú, vadászatra szolgáló tüzfegyver, valamint a 7,5 joule csőtorkolati energia feletti légfegyver behozatalához és tartásához a vadászat, illetve a sportverseny helye szerint illetékes rendőrkapitányság engedélye is szükséges.

(6) A vadászaton való részvételt a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvényben foglaltak alapján a vadászati hatóság által a Magyar Köztársaság területére és az abban meghatározott vadászterület(ek)re kiállított érvényes vadászati engedély igazolja.

A fentiekből egyenesen az következik, hogy:

- Az a külföldi (Magyarországon állandó lakóhellyel nem rendelkező személy) kap vadászati engedélyt a vadászati hatóságtól, aki rendelkezik a vadászati eszköz, nevezetesen, mondjuk a lőfegyver behozatalára vonatkozó engedéllyel (a Vtv. szerint).
- Az a külföldi kap a vadászlőfegyverére behozatali engedélyt a rendőrhatóságtól, aki rendelkezik vadászati engedéllyel (a Korm. r. szerint).

A fenti rendeletek ellenére szerencsére a külföldi vadászok azért nyugodtan tudnak jönni Magyarországra vadászni, aztán vagy kérnek engedélyt a rendőrhatóságtól vagy nem. A gyakorlati tapasztalatom, hogy inkább nem.

A jogszabály szövege szerint ugyanakkor az EWP-vel rendelkező vadásznak (és sportlövőnek) nemcsak a lőfegyver Magyarországon történő tartásához, hanem már a behozatalához is szüksége

van a vadászat (sportverseny) helye szerint illetékes rendőrhatóság engedélyére. Amit csak akkor tud megkérni, ha már a fegyverét behozta, hiszen az engedély kiadásához a fegyvert a rendőrhatóságnál be kell mutatni az okmányaival együtt. Tehát, ha ezen követelménynek a lőfegyver tulajdonosa eleget tesz, akkor már megszegte a jogszabályt, mivel úgy hozta be, hogy arra nem volt engedélye. Ha meg nem hozza be, akkor meg eleve nem is kaphat engedélyt. Természetesen más volt a helyzet, amikor a behozatal engedélyezését a határátkelőhelyekhez telepítették, de az az idő elmúlt, a „szakértelem” megmaradt.

Nem normális ország nem normális jogszabályai

Ezzel azonban az alapprobléma még mindig nem oldódott meg, nevezetesen az, hogy miként hozhatja be a vadász a fegyverét javíttatni. A válasz - ha komolyan vesszük a jogszabályt - akkor sehogya, ugyanis nincs olyan rendőrhatóság, amely az ügyben illetékes lenne az engedély kiadására. Ez az egyik megoldás.

A másik az, hogy a vadász vált egy vadászati engedélyt és behozza a fegyverét, mintha vadászna, de ez a megoldás rendkívül bonyolult és drága.

A harmadik megoldás, hogy behozza a fegyvereit a EWP-vel, elviszi a fegyvermesterhez, aztán amikor elkészült, akkor szépen kiviszi és nem bajlódik a rendőrhatósággal. Az Uniós államhatárokon Uniós polgárok esetében kizárólag az EWP-t ellenőrzik - ha ellenőrzik -, de mivel nincs határregisztráció, bármikor lehet azt mondani, hogy most léptem át a határt és éppen az illetékes rendőri szervhez tartok az engedélyeztetési eljárás folyamatba helyezése végett.

Ez így egyáltalán nem jó, mert normális országokban azért készítik a jogszabályokat, hogy azokat betartsák. Igaz, ott értelmes jogszabályokat készítenek. Nálunk meg ilyen jogszabályokat készítenek, amit ki kell játszani mindenkinek, ha egyszer normálisan betartani nem lehet.

Vadászönvédelmi rövid lőfegyverek?

Megjegyzem, érdekes dolgokat fog még okozni - hogy a vadászatnál maradjunk - az ún. vadászönvédelmi lőfegyverek behozatala is. Ezeket a (jogszabály szövege szerint rövid lőfegyvereket), szerintem alapvetően revolvereket tőlünk nyugatabbra (és ebben az esetben bizony a velünk együtt az Unióhoz csatlakozott Szlovénia is annak számít) a nagyvad vadászata esetén lehet (egyes országokban kötelező) használni és a tartási engedélye a vadászlőfegyverrel együtt érvényes a vadászati szabályok szerint. Bizony a vadászok ragaszkodnak is hozzá. Ezek nem önvédelmi fegyverek a hazai terminológia szerint (meg külföldi szerint sem), hiszen a honossági engedélyük

alajján sem viselhetők és nem tarthatók máshogy, mint a vadászlőfegyver, vagyis töltve csak a vadászterületen. Ehhez a tulajdonosaik ragaszkodnak és bizony be is hozzák az országba, függetlenül attól, hogy a magyar hatóságok miként viszonyulnak a kérdéshez. A kíváncsi vadászkísérői érdeklődésre meg csak annyit mondanak nevetve, hogy ezt majd Strassburgban megmagyarázzák a magyaroknak. Mi meg csak annyit mondunk erre, hogy bárcsak már ott tartanánk.

Dr. Bokros Gábor
ügyvéd